



המנהל הבין עניין. כאשר הטלפון מצלצל במועדון הלילה, מו "לצער, אין מקום." אך כאשר בקצה השני מלחים ישראליים מתוונן הזמנה מיידית: "עבורכם, כמובן, נסדר מקום." (כסא חמים)



האניות עננו בניו יורק. המלחים, שהובאו לארצות הברית ליום העצמאות ומלווה חצי המיליארד, ירדו לחוף, חיפשו תעסוקה. שלא כמלחים אחרים ביקשו מקום בילוי משלהם. תוך דקות מספר מצאו את שביקשו: מועדון "חביבי", בלב מרכז השעשועים של כרך תשעת המיליונים. אולם בברודוויי תפוסים, כרגיל, כל המקומות. הפתרון: צלצול טלפוני, מלווה המלצה עצמית.



בניין האומה ובניין הקיבה. מלבד תבנית בנייני האומה הירוש המזכירים את ספרד ודרום אמריקה נהנים אנשי ניו יורק המת ישרא קבאב, שיסליק, פלאפל, קהוה. אולם התפריט המזכיר את סעודות יפו

HABIBI CAFE
"Echoes of Ancient
and Modern Israel"
227 West 46th St., New York

'א חביבי!

מאת אהרון דומניץ
צילם: מוראי קאס

אותו שבוע רעשה ניו יורק בישראל וישראלים. בי. גי. הגיע למסע חמש מאות המיליונים, נתקבל בתרועות המור נים; מלחים וקציני ישראליים שהש ליכו עוגן בצידה המזרחי של העיר, ירדו מעל סיפונג של שתי אניות המלחמה, יצאו לשוטט בערבים בין מגרדיהשחקים. בני תמותה רגילים המשתייכים לגזע הישראלי הרוחש למאות בחוצות הכרך הענק, הרגישו עצמם כדגים באוקיינוס, שעה שהשליש היהודי מתוך 9 מיליוני הניו יורקים, חגג בצהלה את יום השנה השלישי להולדת "מדינתו".

אותו לילה פרחו העסקים במרתף שב רחוב 46 מעבר לפינת ברודוויי. גיליאן, המנג'ר המנוסה, שהמיר את "סרק הטל" בתלאביב במועדון הלילה הישראלי ב ניו יורק, רטן אוטומתית לתוך שפופרת הטלפון: "כאן חביבי, כל השולחנות תפוסים".

בצידו השני של הרחוב החלו התיאטרות להתרוקן. רודפי אוטוגרפים נשאר ליד פתחי הבמה לצוד את חתימותיהם של חוזה פדר וגלוריה סונסון או של רוכס אלדה ווייאן בליין המופיעים ב שתי הסנסציות התיארליות המוצגות ב רחוב 46; זוגות מפזמים את הנעימות הפופולריות שמעו זה עתה מפי ווייאן בליין ב"גיים אנד דולס" ("בחורים ו"בור בות"), תפסו את השולחנות המזומנים והתכוננו לשמוע שירי ישראל מפי שר שנה דמארי.

גירג'י לא שוכנע. באחד משני חדרי ההלבשה שמעה מרים ירון שיעור באיפור מפי המנג'ר שלה. "מיס ישראל" היתה עייפה. עליה להפיץ אגרות חוב של ממשלת ישראל ביום ולייצג את המין היפה של מדינת ישראל בלילה.

אחד האורחים באולם, גירג'י דיויס, גיהל ויכוח "על עניני טעם" עם ארוין, הותיק שבין שנים עשר מלצרי "חביבי". גירג'י חושב שהוא יודע הכל על הארץ. הוא ביקר בה לפני שנה ועתה הוא יושב ב"חביבי" עם אשתו ומתכוונן ב פרסקות הצבעוניות המכסות את קירות המועדון. הוא רוצה לדעת מדוע כוסו קירותיו של מועדון לילה ישראלי בציר רים בסגנון ספרדי דוקא, "או השד יודע

